

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

CORNER PRITCHARD AVE.
& MCGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA.

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК IV.

Ч. 1.

СЕРЕДА, 4. СІЧНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JANUARY 4th, 1922.

No. 1.

VOL. IV.

Новинки.

ЗАЯВА М. ЛЕВИЦЬКОГО ПРО ПОДІЛ НА УКРАЇНІ.

Представник У.С.Р.Р. в Чехословаччині оприлюднює брехні про повстання на Україні.

М. Левицький, уповноважений представник Української Соціалістичної Радянської Республіки в Чехословаччині, оголосив наступуючу заяву:

"Буржуазна преса поширює ложні вісті про успіх бандитських рухів на Україні і доносить про заняте цілої Правобережної України разом з містом Києвом. Всі ці вісті не мають нічого спільного з правдою і радше відносять до вороже становище буржуазної преси до мирної відбудови Радянської України та старують ся в той спосіб викликати нову інтервенцію.

Українська радянська влада знала про підготовку пляни бандитського наїзду з Польщі. Контрреволюційні українські організації і всі інтриги так званого Вишиваного-Габсбурга, отримані з пучом Карла Габсбурга і піддержані інтернаціональною контрреволюцією, котра надіяла ся і хотіла викликати повстання на Україні, потерпіли повне поразення. Український народ і його Червона Армія здусили в зародку всяку спробу бандитизму, який хотів знищити господарське життя українського населення і перешкодити допомогою акції в користь голодуючих областей над Волгою і інших навіснених посухою земель.

Червона Армія окружила бандитських наїзників з Польщі і знищила їх цілковито. Останки банд Тютюнника, які, уоружені в машинні крики і артилі, під проводом генерала Янченка наскочили 3 і 4 листопада з польської області на Україну, цілковито зліквідовано для 18 листопада, при чім більше як 200 трупів лишило ся на полі бою, а 717 людей погало в подон. Місті Києву не грозила найменша небезпека зі сторони бандитського нападу. Так само неправдива вістка про заняте Кам'яниці Подільської. Червона Армія на Україні досить сильна, щоб розправити ся зі всіма бандитами. Вона ще докаже, що в разі потреби не уступить також перед тими, що стоять за плечима цих банд.

За всі знищені і терпіні, які заподіяли бандитські наїзники з Польщі, самозрозуміло мусить відповісти польська влада.

Українська влада свого часу звертала увагу Польщі на приготування ворожих організацій на її території, які йарушували 5. точку рижського договору. Нарешті Польща буде мусіти всі контрреволюційні українські організації, які формують ся на польській території, розв'язати і видати всі ініціаторів бандитського наїзду, які ще дотепер знаходять захист в Польщі. Буржуазна преса надармо стараеть ся переконати суспільність про ворогів радянської влади. Проти цього, останні події є доказом нової інтервенції, бо ці банди були організовані інтернаціональними імперіалістами і ворогами радянської влади. Події ці доказують ясно, хто справне мирне пожиття і господарську відбудову радянських

ВЕЛИКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ЕГИПТІ.

В Каїро і Суезі.

КАІРО, 27. грудня. — Єгипетські революціонери напали вчора рано на поліційну станцію в дільниці Каїра Мускі. На поміч поліції прибуло військо, яке отворило на революціонерів огонь з крісів і скорострільів. Загальне число убитих виносить около 14, а тяжко ранених поверх 40.

До кривавих заворушень прийшло також в неділю в місті Суеза, де одна особа була убита і кількох ранених. Подібні вісті надходять з різних інших міст Єгипту, як Порт Саїд, Александрія, Ісмаїлія і інші.

Богод египетських державних службовців покинуло працю. В Каїро весь комунікаційний рух здержаний.

Французький і італійський консуляти внесли протести до властей проти нападів на консулярне майно підчас заворушень.

Залізничні шляхи перервані.

КАІРО, 27. грудня. — Останні вісті доносять, що революційні заворушення поширили ся на південну част Єгипту, де повстанці поперервали залізничні шляхи.

Генеральний страйк в Єгипті.

ЛОНДОН, 28. грудня. — Вісті з Каїро доносять, що в Єгипті стало дуже грізне з хвилею проголошення генерального страйку, який поширив ся навіть на урядників і спаралізував зовсім діяльність англійської адміністрації. Суди і інші уряди зістали замкнені.

В багатьох місцевостях перетято залізничну комунікацію. Трамваї в Каїро знищені. Однією комунікаційним средством є флякря.

Дотепер англійські власні арештували в Каїро поверх 400 осіб.

Від початку заворушень було в Каїро 19 убитих і 46 тяжко ранених.

При вході до каналу Суез стоять воєнні кораблі, щоби хоронити його на случай нападу з боку революціонерів.

Конгрес Комуністичної Партії Франції.

МАРСИЛЯ, 26. грудня. — Вчора розпочав ся тут перший конгрес Комуністичної Партії Франції.

Хоч комуністична організація у Франції існує вже від року, вона уживала досі давної назви "Французька Соціалістична Федерация", яка на останній конвенції перед роком в Тур прийняла була 21 улові Комуністичного Інтернаціоналу. Дотепер на теперішній конвенції партія прийме новий статут і змінить свою назву на "Комуністична Партія Франції".

Вибори в Радянській Білорусі.

Виборча акція до сільських рад в Білорусі покінчена. Нововибрані ради складають ся виключно з комуністів.

3 РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Продукція вугля в Донбасі зросла в листопаді до 45 мільйонів пудів.

ХАРКІВ, 2. грудня. — Продукція вугля в Донецькій басейні в місяці листопада значно перевищила продукцію в місяці жовтня. За листопад видобуто в Донбасі 45 мільйонів пудів вугля.

Зріст продукції вугля в Донецькій басейні за останніх кілька місяців представляє ся так: липень — 8 мільйонів пудів, серпень — 11 мільйонів пудів, вересень — 18 мільйонів пудів, жовтень — 35 мільйонів пудів, листопад — 45 мільйонів пудів.

Піднесене хемічної індустрії на Україні.

МОСКВА, 28-го листопада (Роста, Відень). — В окрузі Лисичанська урухомлено всі хемічні заводи. Фабрика настрія випродукувала 20,000 пудів гіркої соди і 30,000 пудів вапняної соди протягом першого місяця праці. Гумова фабрика "випродукувала протягом жовтня 300 пудів гумових артикулів."

3 театрального життя в Києві.

У Києві засновуєт ся при Драматичному театрі ім. Шевченка театральне видавництво, яке має видавати виключно поезію і театральні підручники. Київський Шевченківський театр готує до вистави п'єсу Старицької-Черняхівської "Алеї Клявдій" (постановка Бережного) і "Сонце Руїни" Павловського (обробка Леся Курбаса). Від першого січня при театрі відчинять ся студія з двома відділами: 1) шкільний, 2) експериментально-режисерський.

Закупно збіжка для голодуючих в Росії.

ВАШІНГТОН, 22. грудня. — Завтра зачне ся закупно американського збіжка для навісненого голодом населення Росії за тих 20 мільйонів доларів, які ухвалено в конгресі на ту ціль. Законодательна акція в тій справі довершено в конгресі сьогодні.

Секретар торгівлі Гувер, як голова Американської Адміністрації Помочі, сповіщає, що збіжка зачне відходити до Росії за всім або десять днів. Всі товари будуть закуплені в Америці і виставлені на американських кораблях. Кошта перевозу залізницею від води до Росії буде поносити правдоподібно совіцьке правительство.

"Ціла сума, — каже Гувер — яку конгрес асигнував на поратунк для Росії, буде ужита на закупно і перевіз харчів, а злучені з тим побічні видатки покрити Адміністрація Помочі за приватних збірок. Американська Адміністрація Помочі має тепер в Росії около 1,000 харчових стай, в яких прокормає близько 1,000,000 дітей. Ті стайці будуть швидко розширені і уряджені для прохарчування дорослих."

Безробітні і нужда серед американських майнерів.

ВАШІНГТОН, 21. грудня. — Еліс Сірлес, редактор місячника "Юнайтед Майн Воркерс Джорнел", говорить, що багато майнерських родин находить ся в крайній нужді наслідком безробіття протягом минушого року. Він каже, що тисячі дітей в гірничих округах південних штатів не мають достаточної поживи і одягу.

3 ШЛЯХОЦЬКОЇ ПОЛЬЩІ.

Безробітє в Польщі зростає.

ВАРШАВА, 12. грудня. — Протягом двох останніх тижнів закрыто у Варшаві знова 14 фабрик, а в 13 фабриках зменшено продукцію до половини або до третини першої продукції. У варшавських вєдєвстві закрыто в тім самім часі 15 фабрик, а в 10 фабриках зменшено продукцію. В Лодзі закрыто в останніх днях 120 фабрик (40,000 робітників).

Проти виймових законів.

Міська рада в Лодзі, в якій соціалістичні радні мають більшість, внесла резолюцію проти виймових законів проти комуністів.

Засуд краківських комуністів.

Процєс проти групи польських комуністів в Кракові закінчив ся. На підставі орєчення судів присяжних трибунал заарештував Софію Людольф на рік в'язниці, Казимира Людольфа на два роки, Веняміна Вахсберга на три роки, Іоахіма Фахенгауса на 9 літ і Іванну Грохольську на 1 і пів року тяжкої в'язниці.

Арештованє посла Домбала.

ПАТ. доносить, що оноді на жаданє прокуратора окружного суду в Варшаві арештовано соймового посла Тому Домбала і осаджено його у слідчій в'язниці. Як відомо, посол Домбала належить до комуністичної партії.

Арештованія в Японії за пропаганду серед війська.

ТОКІО, 21. грудня. — У військовій таборі для воєнних манєврів в Отсуга арештовано поверх 20 японських радикальних агітаторів, оскаржених о поширюванє радикальних ідей серед жовніврів.

Мітінг Робітничої Партії Канади в Вінніпегу.

З рами Робітничої Партії Канади відбув ся минушого понедєлка по полудні в Українській Робітничій Домі в Вінніпегу масовий робітничий мітінг, на яким промовляли місцеві товариші Бартоломео і Попович і організатор Робітничої Партії Канади з Торонто тов. МекДоналд. Мітінг був надзвичайно успішний. Галя була виповнена по береги. Бєсідники змалювали тепєрише світове положенє взагалі а положенє робітничої класи зокрема і вказали, що робітництво мусить організувати ся в масову політичну революційну партію, партію акції а не лише теоризованя, щоби повести боротьбу за свій визвєт з капіталістичної експлоатації і за встановленє робітничого правляія. Зосібна представник бувшого відділу Соціалістичної Партії Канади т. Бартоломео заявив, що він і інші бувши члени тої партії побачили, що вони не йшли по правильній дорозі і тому рішили зривати зі старою Соціалістичною Партією і прилучити ся до Робітничої Партії Канади. Тов. МекДоналд говорив около півтора години і закінчив свою промову окликом: "Хай живе Третій Інтернаціонал!", який присутні прийняли з великим одушевленєм. На мітінгу зібрано поверх 60 доларів на дальшу організаційну поїзду тов. МекДоналда на Захід.

Освобожденє угорських комуністів.

ВІДЕНЬ, 6. грудня. — Недавно відіхав до радянських республік другий транспорт угорських комуністів. Транспорт вносить 60 людей, між якими є також колишній народний комісар Франц Бояки, дальше визначні комуністичні робітники Николай Кіс, Арпад Шабодос, Армін Гельфгот і другі. По кількох роках страшного білого терору Гортго удалось їм, завдяки інтервенції та договорів радянської влади з угорським правительством, вихити до дальшої творчої праці на полі будівництва робітничо-селянських держав.

Варшавська поліція закрыла друкарню "Рекорд".

Рукописи і матриці забрано. Власників друкарні арештовано.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

ДО ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ І ЗАГАЛЬНОГО ЧЛЕНСТВА УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Дорогі Товариші! Екзекутивний Комітет Українського Робітничого Дому повідомляє Вас отсею дорогою, що загальні річні збори нашого стоваришеня відбудуть ся на днях 2, 3 і 4-го лютого, 1922 р. в салі Українського Робітничого Дому в Вінніпегу.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Отворенє зборів.
2. Вибір президії на час зборів.
3. Вибір верифікаційної комісії і прєвєренє повновластий делегатів.
4. Справозданє заряду і функціонерів Укр. Роб. Дому.
5. Справозданє делегатів про роботу, домаганя і пропозиції Філій і Відділів Укр. Роб. Дому.
6. Вибір комісії: контрольної, статутної, організаційної, просвітньо-пресової, резолюційної і фінансової.
7. Справа довгу Українського Робітничого Дому.
8. Справа органу Українського Робітничого Дому.
9. Діточі школи при Філіях і Відділах У. Р. Д.
10. Організація жєнщин при Філіях і Відділах У. Р. Д.
11. Філії і Відділи У. Р. Д. на провінції.
12. Рєвізія статуту У. Р. Д.
13. Відношенє до рєміграції до Радянських Рєспублік.
14. Відношенє до робітничих політичних і індустриальних організацій.
15. Справозданє комісії.
16. Вибір заряду і контрольної комісії на 1922 р.
17. Замкненє зборів.

ПРАВО ПРЕДСТАВНИЦТВА НА ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ.

Кожда Філія, або Відділ Укр. Роб. Дому має право вислати на загальні, річні збори одного делегата від кожного своїх 25 членів виповнивших свої членські річні вкладки. Коли Філія або Відділ має менше чим 25 членів, то такій Філії, або Відділові все таки прислугує право на одного делегата.

Кожде робітничє товариство, що є лише членом, а не Філією, або Відділом У. Р. Д., має право вислати на загальні річні збори лише одного делегата, з правом рішаючого голосу. Всі інші члени У. Р. Д. не делегати, мають право брати участь в загальних річних зборах, лише з дорадчим голосом; они можуть забирати слово, брати участь у дискусіях, давати пропозиції, але не можуть голосувати.

ІНСТРУКЦІЯ ДЛЯ ФІЛІЙ, ВІДДІЛІВ І ДЕЛЕГАТІВ.

Філії і Відділи, а також і поодинокі члени У. Р. Д., можуть і повинні присилати свої ухвали, домаганя і пропозиції, відносячі ся до котрої-б то не було справи означеної в програмі загальних річних зборів і присилати їх на адресу секретаря Екзекутивного Комітету ше перед загальними зборами. Іх можна передати також і делегатам. Всі ті ухвали, домаганя і пропозиції будуть предложені відповідним комісіям до обсужденя та предложеня загальним зборам.

Колі, наприклад, котрий небудь Відділ уважає за потрібне і корисне змінити якісь точки в статуті У. Р. Д., то він рішає, щоби предложити ту свою пропозицію перед загальні збори. Секретар такого Відділу посилає ті рішеня до секретаря Екз. Ком., а сей передає їх статутній комісії. Статутова комісія може одержати багато подібних пропозицій, тож розглянувши їх, она предладає зборам, щоби такі то точки в статуті змінити. Інші справи підуть до других комісій: наприклад, справи дотикаючі шкіль, або часописів, підуть до комісії просвітньо-пресової, і т. д. В сей спосіб можна буде про всі важні справи заададєдг підумати і влєкшити працю загальним зборам.

Кождий делегат мусить мати правильно виповнену і підписану повновласть, заосмотрену печаткою Філії, або Відділу У. Р. Д. В повновластї треба зазначити дійсне число членів Філії, або Відділу. Делегати прибувши без повновластий будуть мати лише дорадчий голос.

ЧЛЕНИ У. Р. Д. НЕ ЗАПЛАТИВШИ ВКЛАДОК, ТРАТЯТЬ ПРАВО ГОЛОСУ.

Всі члени У. Р. Д. повинні згамити собі, щб після ухвали останніх загальних, річних зборів Укр. Роб. Дому, всі ті члени, котрі не полатили своїх річних вкладок тратять право рішаючого голосу. Тому кождий член повинен подбати, щоби його членські річні вкладки були виповнені і правильно записані в його членській картці. В протинний раз, він не зможе брати участі в виборі делегатів на загальні збори, ані голосувати над справами У. Р. Д.

З товариським привітом,
Екзекутивний Комітет
Українського Робітничого Дому.

НОВА КНИЖКА.

Повідомляємо всіх товаришів і наших читачів, що редакція "У. Р. В." одержала для продажі ціну для кожного робітника книжку в українській мові написану Юлієм Ліппертом п. н. Історія Культури. Книжка обнимає 400 сторін друку, зі 112 образками, напечатана на книжковім папері. Ціна сеї книжки \$2.50. Замовляє посилає на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n, Inc., Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Часопис для робочого люду — виходить дві рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришене "Українських Робітничих Вістей".

Передплата на рік \$4.00 Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертаєть ся, хіба що дописувачеві вразно зазначити, що бажає звороту своєї рукописи-аб-случай П-поміщення та залучити поштову марку на П-пересилку.

ЧИМ ДАЛЬШЕ В ЛІС, ТИМ БІЛЬШЕ ДРОВ.

Сю стару народну поговорку можна віднести на адресу конференцій альянських держав, які після закінчення переміра з Німеччиною, постійно відбувають ся то в однім то в другім місці різних країв.

Последню з таких конференцій є т. зв. конференція для "обмеження озброєнь" в Вашингтоні. Вашингтонська конференція не скінчилася, а правительств антанті склали вже нову конференцію в Кені. Дипломати великих капіталістичних держав не прийшли ще до згоди в питаннях про "обмеження озброєнь" в Вашингтоні, а телеграма з Парижа доносить, що прем'єр Франції Бріан виїжджає вже до Кені, щоби порадились там з Лойд Джорджем, ще до прибуття делегатів з інших країв, в справі заняття відповідного становища на будучій конференції.

Скільки вже скликало ся тих конференцій від часу закінчення світової війни? Стало, майже без перерви здійснюють ся представники альянті на конференції до різних міст різних країв, неначе шукаючи щасливого місця для вирішення своїх хижачьких питань. Не найшовши такого щасливого місця в Європі, ліхали ся нарешті в Америці, на землі Вашингтона і в столиці того самого імені. Зіхали ся і радять... радять вже від 11. листопада, збирають ся вже розіздати ся, а від вирішення справи розозброєння, чи там "обмеження озброєнь", так само далеко нині, як були півтора місяця тому назад. Куди не кинуть, куди не повернуть — не витанцюють ся.

Далекохідніє і тихоокеанське питання вирішили скорше. Вирішили дуже просто: не перешкадати один другому рабувати народи і краї островів і берега Тихого океану. Для успішнішого переведення сего плану заключили навіть повірний союз. Отже те, що уважало ся до конференції найтяжчим, дипломати капіталістичних країв проковтнули найлегше. Як навіть маємо наслідки того повірний союзу. Японія, не знаючи докладно, яке становище на конференції займуть представники Англії, Франції, а особливо Злучених Держав відносно її заборної політики на Далекім Сході, почала була говорити про відтягнене своїх військ з Сибіру і згодила ся на переговори з Далекю-Східною Республікою. Коли ж побачила, що навіть представники американського капіталу не так вже злі, як здавало ся на перший погляд, особливо після того, як їм приобібною свобідну руку діляна на певній частині китайської території і забезпечено права на деяких островах Тихого океану — Японія зірвала переговори з Далекю-Східною Республікою і розпочала агресивну акцію в Сибірі, помагаючи меркудізцям зайти Хабаровск.

Але справа "обмеження озброєнь" оказалась на Вашингтонській конференції дуже твердим оріком до розкушення. Приобібно торжественно розломити певну частину старих, відживших свій вік кораблів, Англії, Злучених Держав і Японія стрінулася з впертістю Франції, яка не тільки не захотіла піти слідами своїх союзниць, але зажадала від них позволення на збільшене своєї флоту і сухопутної армії. І на сім домаганю Франції наради конференції стали на мертвій точці. Свої домаганя на збільшене флоту і сухопутної армії, представники французьких імперіялістів мотивують грозячою Франції небезпечкою зі сторони Німеччини і, розуміють ся, небезпечкою большевизму. В дійсності ж Франція стареєт ся всіма силами заняття домінуюче становище в Європі, як першої по силі воєнної держави. Ще перед початком Вашингтонської конференції, Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу в своїх тезах про Вашингтонську конференцію вказував, що Франція "не відмовить ся від свого стремління стати першою воєнною державою в Європі, бо політика французького імперіялізму заключаєть ся в тім, щоби панувати на європейським континенті".

Своїм становищем, занятим на Вашингтонській конференції, французькі імперіялісти більше чим оправдали сказане в тезах Комінтерна. Надармо представники американських та англійських капіталістів старують ся приласкати, забавити та уговорити розбрікавших ся французьких монсерів. Ті і чути нічого не хочуть про обмежене озброєння Франції. Навпаки, вони домагають ся змищення сухопутної армії, вони домагають ся збільшеня підводних лодок і взагалі збільшеня флоту для Франції. Англійські капіталісти не вірять так мотивуванням Франції, що буть вона примушена се робити іза грозячої її небезпечки зі сторони Німеччини, яка, по милості альянті, вже розозброилась, лишивши тільки достаточну армію для здушування революційних заворушень внутрі краю. Англійські капіталісти бачуть, що домаганя Франції спрямовані проти Англії, що Франція стремить всіма силами відібрати в Англії мілітарне першество і таким робом стати руководительною імперіялістичною політикою на європейським континенті.

Відповідно до домагань Франції поставилась також і Італія, яка рівночасно з домаганем Франції про збільшене своєї флоту, зажадала позволення на збільшене і своєї флоту на Середземнім морі. І так конференція, скликана для "обмеження озброєнь", під кінець свого наради перетворюєть ся в конференцію для збільшеня озброєнь.

Надармо правительству Гардінга грозить Франції, що если вона не відмовить ся від своїх домагань, то Злуч. Держави зажадають від Франції сплати воєнних довгів. Если Вашингтонська конференція не дасть Франції своєї згоди на збільшене воєної флоту, то се зробить одна із слідуючих альянських конференцій, яка відбудесть ся донебуть в Європі, подальше від землі Вашингтона. А раз Франція отримає бажаю санкцію, то тим самим всі дотепершні балачки на Вашингтонській конференції про "обмежене озброєнь" і про здержане ся з будовою воєнних кораблів хоч на десять літ, лишаєть ся пустим звуком. Ні одна з капіталістичних держав не буде дивити ся пасивно, як друга буде урочувати ся на рахунок пасивності першої.

І так мандрують представники капіталістичних держав з одної конференції на другу, шукаючи щасливого місця, на котрім вони змогли-б прийти до повної згоди. Але де-б вони не зіхали ся, то все одно — не витанцюють ся. Навпаки, чим

більше конферують, тим трудніше їм розв'язати свої грабіжницькі питання. Чим більше говорять над розозброєнем, тим більше показуєть ся, що треба озброюватись. Не даром і поговорка каже, що чим далше в ліс, тим більше дров. Ніколи не вирішать питання про розозброєне ті, чия політика — забортити при допомозі оружної сили. А такою політикою забортити при допомозі оружної сили — є політика тих капіталістичних держав, які нині радять на Вашингтонській конференції, завтра будуть радити в Кені, чи в якійсь иньшій місті Європи або Америки. Крім збільшеня озброєнь, а в наслідок сего і нової світової війни в будучинні — нічого вони не витанцюють.

ЗНАЧІНС АВСТРО-РАДЯНСЬКОГО ДОГОВОРУ.

На иньшій місці подаємо в сім числі нашої газети текст договору, заключеного дня 7. грудня 1921 р. між Австрією а Радянською Україною і Совітською Росією. Договір сей підписали: з української сторони тов. Михайло Левницький, представник У.С.Р.Р. в Чехословаччині, з російської сторони тов. Бронський-Варшавський, представник Р.С.Ф.С.Р. в Австрії, а з австрійської сторони сам-президент міністер або прем'єр Австрії — Шобер. Крім сего договір між Австрією а Радянською Україною і Совітською Росією заключено того самого дня, себто 7. грудня 1921 р., і за підписами тих самих представників т. зв. Додатковий Договір про взаємний поворот домів воєноположених і цивільних інтэрнованих, як доповнене до договору, заключеного між Австрією а Росією а Україною дня 5. липня 1920 р. в Копенгагазі.

Не вводячи глибоше в зміст і значіне поодиноких точок договору, треба сказати, що заключене сего договору рівнаєть ся фактичному признаню австрійським правительством Радянської України і Совітської Росії. Правда, Австрія тепер невеликий край і до того бідний, отже на перший погляд може здавати ся, що нема потреби привязувати до заключеного договору великого значіня. Та така думка є мильна. Хоч Австрія грає дуже малу, ролу в капіталістичній політиці Європи і хоч вона не може багато помочи в господарській відбудові радянським республікам, всеж такі ліпше мати хоч і мало але приятеля, ніж ворога, всеж такі і з Австрією можуть вестись радянські республіки до певної міри торговельні зносини і мати з того деяку економічну користь. Хоч, як кажемо, і не сподіватися з австро-російсько-українського договору великих економічних користей для радянських республік, то проте сей договір приносить Україні і Росії значну моральну користь. Бо радянськї республіки Росія і Україна, щоби навязати з решта Європою зносини і наладити своє зруйноване господарство, в першій черзі добирають ся тепер признаня від великих європейських держав і навязаня з ними торговельних зносин. Отже австро-російсько-український договір є до певної міри кроком вперед в сій політиці радянських республік.

Друге, чим важний є сей договір се те, що він признає представництва Радянської України і Совітської Росії в Австрії одинокими представництвами української і російської держав, як про се виразно говорить ся в I. артикулі договору. Иньшими словами, се значить, що з днем утвердження сего договору правительствами України, Росії та Австрії, українські і російські контрреволюційні представництва в Австрії перестають як такі існувати. Австрійське правительств не буде їх більше уважати за представництва України і Росії і вони будуть позбавлені всіх тих прав, які прислуговують представництвам держав. Се перше всего буде великим ударом для української контрреволюції, яка має у Відні своє головне гніздо. Крім иньших контрреволюційних організацій там існує також т. зв. "посольство У.Н.Р." Те "посольство" з днем ратифікованя правительствами австро-російсько-українського договору перестане існувати, а тим самим українська контрреволюція петлюрівської марки у Відні буде позбавлена своєї головної опори.

З віродостойного жерела довідуємо ся, що австрійський прем'єр Шобер сказав, що в последніи тижнях і днях перед заключенем договору петлюрівці беззастанно лазили до него, висилаючи всіх своїх найбільш "дипломатів" з Васильком включно, однак се їм нічого не помогло. Шобер, як сам заявляє, хоч приймав їх ввічливо і гостинно, мусів всетаки числитися з реальною політичною дійсністю, а не зі старим тінням. Се найбільше свідчить, як дивить ся на радянські республіки австрійський прем'єр і яку вагу привязує українська чорна сотня до заключеного договору.

Рівнож довідуємо ся з віродостойного жерела, що тов. Михайло Левницький, який в імені Радянської України підписав договір з Австрією а тепер поїхав до Харкова на VI. Зїзд Рад, де зложити звіт за свої діяльності, по своїм повороті з України підійшов готовий вже подібний договір з Чехословаччиною. Приготовуєть ся також самий договір з Німеччиною. Все те свідчить, що Радянська Україна здобуває шораз більше вплив і значіне в міждержавнім житті, що вона стає в Європі незалежною державою однинцею, з якою числять ся иньші держави.

Австро-російсько-український договір є як тим важний, що він заключений дня 7. грудня, себто саме тоді, коли українська контрреволюційна преса заповнювала цілі сторони "повстанем" на Україні та відбирала від радянської влади Київ та иньші міста. Підписане договору означає, що вісти про повстанє в українській чорносотенній пресі були брехливі, а напад петлюрівських банд з Галичини на Радянську Україну не уважав ся в європейських буржуазних кругах чимось серйозним, що мало б грозити радянській владі. З тим нападом незаінтересовані директно сторони зовсім не числять ся і не привязували до него ніякого значіня. То лише українська чорносотенна преса робила з мухи вола і випускала з приводу нападу петлюрівських банд на Україну несотворені річі. Решта світ, навіть буржуазний, того всего, про що писала українська чорносотенна преса, на Україні не бачив. Австро-російсько-український договір найбільше се potwierджує.

В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Коли польські політичні кового для Польщі характеру, ла починають жваво займатися знайшовши поки що свій найсє справноу Східній Галичині, якравійший вияв в замаху на се значить, що або зовні або Пасудського.

"Треба ратувати Східну Галичину", таке є гасло всіх польських буржуазних партій до П.П.С. включно.

І, не зважаючи на ріжний, часами, здаєть ся, навіть діаметрально-протилежний підхід до справи, всі пропоновані з ріжних боків для вратованя Галичини заходи творять зрештою одну гармонійну цілість.

Ось "найліпші" — поль-

ські "соціалісти". По довгих міркованях вони надумали ся випустити з проєктом територіальної автономії для Східної Галичини — з своїм соймом і своїм правительством. Необхідність автономії сі соціалісти доводять небезпечкою, що Антанта (власне Англія) може відібрати Польщі Галичину, як що не вдасть ся "заспокоїти" Галичину, спонукати її "добровільно" признати польську зверхність. Що-ж до самої територіальної автономії, то територія її має бути без таких повітів як Перемишль, Яворів, Мостиска, Самбір, Ярослав і ин., де Українці складають абсолютну більшість. Але найхарактерніше те, що цілий нафтовий район Дрогобич-Борислав також викладаєть ся зі згаданої території.

Сього досить. Для комизму хіба зазначити, що петлиці проти незалежності Сх. Галичини висуваеть той аргумент, що незалежна Галичина дуже скоро стала б колонією західно-європейського імперіялізму. Думка, що й казати, до сієї слухна, але в устах петлиців виглядає трохи по готентотськи.

З приводу петлицівського проєкту автономії для Східної Галичини в польських політичних колах счинив ся страшний гомос. І сього, виявляєть ся, за багато! Обурене повстання навіть в колах самої П.П.С. Львівська організація зложила протест, зазначивши, що вона "рішучо противить ся сьому проєктові, бо вважає проєкт територіальної автономії за шкідливий для Польщі". Нема що говорити про "ністо" буржуазні партії. Тут говорять, що найбільше про самоуправу українських воєводств або про культурну автономію. Кажуть, що зрештою П.П.С. сама перелякала ся свого радикалізму і справу автономії Сх. Галичини передала на виключне вирішене правительств.

Онак, так чи инакше, справу автономії в тії чи иньшій формі підносить, здаєть ся, всі польські політичні угрупованя, крім швехножяків. Отже, шукають начеб то нових шляхів. Про те, се лише один бік медалі.

Другий — се труси і арешти, жорстокі переслідуваня укра-

УКРАЇНА І ПОЛЬЩА.

Розмова з тов. Х. Раковським.

Голова Ради Народних Комісарів і Комісар Закордонних Справ У. С. Р. П. тов. Раковський в розмові зі співробітником харківської газети "Комуніст" спинив ся на подіях на польсько-українському кордоні та взаєминах із Польщею.

Що скоїлось на нашому західному кордоні?

— Ви мене питаєте, що скоїлось на нашому західному кордоні? Хто перейшов на нашу територію і з яким наміром?

— Про те, що скоїлось на польсько-українському кордоні повідомляє військовий уряд, про се також і ми між иньшим повідомляли в наших нотах польському урядові. Річ в тому, що починаючи з ночі з 27 на 28 жовтня, на українській кордоні насуваеть ся банди більшеші значні, і одна з них, що не просуналась в околиці Олевська, мала навіть армати. Банди насуваеть ся не то з відома, а й за самою енергійною допомогою польської влади. Банди пересовують по плану загалдегь розробленому і затверженому, про який ми повідомляли польському урядові в ноті з 30. жовтня. Тоді ми попередили польський уряд, що в Рівному перебуває банди, що має намір вертети ся в околиці Олевська, і справді вночі з 3. на 4. ся банди перейшла кордон. Говорити про певну стратегічну мету пересуваня банд нема чога. Іх буде побито в пень. Утримати ся хоча-б на сяжню української території їм не поведеть ся, і розглядаючи сей бандитизм зі стратегічного погляду, можна сказати, що се є безглузда авантюра. Для петлюрівщини, що її політичну і військову силу знищено, сі заміри, очевид-

носькє петлюрівськими бандитами. Очевидячки, Польща прагне знищити Радянську владу на Україні і підготувале проти неї нову війну.

Скільки в сій справі є відповідальний центральний польський уряд і скільки є відповідальне воєна партія? На се я відповідаю: Як що вірити просто обивателів, закривають українські газети і просьвітні установи, виточують процес за утворене українського університету (1), "переписують" населене, заганяючи кулеметами, багнетами і прикладами нещасного українського хлопа в рубрику "національність польська", творять "комуністичні" змови, рабують села і т. ин.

Дійсно, два боки одної і той же медалі. Одна, звернена до "Європи" — дивіть ся, ми йдемо на зустріч Українцям. Друга — до Українців — мусите йти "на зустріч" нам.

З сього боку надзвичайно характеристична заява автора петлицівського проєкту Недзялковського протестантам: "Чого обурюєтеся? Я знаю, що сей проєкт і так перепаде, але що се шкодить, коли ми, як соціалісти, такий проєкт поставимо?"

Замидити очі, виграти час, а там видно буде...

Та чи вдасть ся?

В Галичині, дійсно, горючого матеріалу зібрало ся за багато. Суперечности між англійським і французьким капіталом, противенства між польськими і чеськими буржуазними (котрі, як цілком влучно зазначає петлицівський "Робітник", зовсім не розв'язують ся польсько-чеським договором), великоукраїнські плішки Василя Вишиваного з Петрушевичем чи Петлюрою, великоросійські плішки Антоїнів та Едвогів, все се на ґрунті нещучаючого ремства галицького робітника і мужика утворює Східній Галичині дійсно крайну "богатих" можливість. Але власне — чи гній для Польщі, чи пліцдарм контрреволюції — світової, російської, української?

Ні те ні друге. Галицький робітник та селянин в панському ярмі ходити дово не буде.

С. Літний.

Треба тут додати, що як звичайно трапляєть ся, ся кампанія, що має на меті приховати всякі злочинні плішки польського штабу, почала ся вже з половини жовтня. Я маю румунські і польські газети, де передбюковано підроблені в Варшаві телеграми, позначені, що се звичайно буває, що нібито їх одержано з Царгороду та Гельсінґфорсу. У одній з сїх телеграм повідомляєть ся, що нібито одеські "Ізвестія" звертають увагу, що Тютюнник на чолі з 40-тисячною армією счинив повстанє на всьому Іррабобережю і захопив залізничні і повітові та губерніські центри. У сій телеграмі перелічуєть ся десяток міст, в яких вже керує, як у своїй хаті, відомий погромник і помічник отамана Григорієва — Тютюнник.

Як що сему вірити, маючи на увазі заяви польської преси, справа стоїть так, що бельведерські верстви, мимо уряду, пересуваеть банди на Україну і що уряд не користуєть ся авторитетом і владою, щоб тривко тримати свій напрям. Але се є внутрішня польська суперечка. Для нас не існує двох або трох польських урядів. Для нас існує один польський уряд, перед яким є акредитований наш посол у Варшаві і який акредитував свого посла в Харкові. За всі ті вчинки тих чи иньших польських органів влади відповідає сей уряд. (Кінець — буде.)

Переслідуванє рільничих робітників в Познанні.

Познанська "Трубіна Роботніца" в числі з дня 13. листопада на початковому місці подає:

Репресії не вгавають, тюрми в Познанні і на Поморю переповнені рільничими робітниками, робітничими дітями. Секретарі Рільничого Союзу тов. Келбасевич, Кашак, Кжемяновскі, Мазуркевич і Бабет сидять далі в тюрмі. Конфіскації й погрози пресових судових процесів не пересовують ся.

А. Луначарський.

КОМУНІСТИЧНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ І ЙОГО ПРАЦІВНИКИ.

(Докінчене.)

Чогож можемо від неї сподівати ся?

Передовсім мушу звернути увагу на деяку небезпеку зі цієї сторони. Ся група є так сильною, що колиб інженерам в Росії або в заграниччї (де вони о многу сильніші) вдало ся агрутувати довкола себе весь кваліфікований технічний персонал агрономії та промисловості і устроїти сей гурт півкомуністично, то се був би в перекладі добі до комунізму сильний революційний фактор, мимо своєї малочисленности в порівнянню до пролетаріату. Такий стан річї довіл би до гегемонії технічного персоналу і комуністична партія будаб тільки його помічником. Так висказали ся декотрі аналітики нашого поколення в звязку з відомою промовою англійського професора техніки Соді (Saundy). Дехто з них висказує побоюванє, що на кінець перехідного періоду моглб настати до певного ступня регресивія технічного персоналу, яку комуністична партія, як заступниця політично-мощного, але технічно й теоретично безпомічного пролетаріату — мусїла-б конечно піддержувати. Я думаю, що подібні страхи є пересадними; однак ніхто не заперечїб, що ці люди принесли-б нам великий хосен, коли-б у своїй приблизно повній скількості стали на радянську точку погляду. Припускаю рівнож, що вони в свідомості своєї силї бажали-б грати визначну роль і давати напрям всьму рухові.

Така орієнтація технічного персоналу заключає заравом відраді і непокоїчі признаки. "Афа"-союз у Німеччині має нинї доволї поважний хоч се й неясний вплив. Знаменною є в сьому напрямкові промова Соді, який сказав, що інженер і вчений є всім, лише буржуазія зробила їх нічим і тому інженери повинні порозуміти ся з робітниками, щоб довести духових і фізичних робітників до свого рода сансіонського триумфу над дармоїдами.

І чи не є воно замітним, що в часі великого страйку в Італії майже всюди технічний персонал стояв по сторонї робітників?

Пролетаріат може лише привитати злукку інженерів. Російські інженери та ученї є надто ізольованї, надто розпеченї панкї й замало чисельні, щоб могли енергїчно переперти своєю гегемонїю або прїнаймїмї пізнати її можливости. Але технічний персонал і технічні професори їдуть скорїше до порозуміння з радянською владою, як прочї частини інтелїгенції. Зовсім певна річ, що ми їх з нашої сторони приймаємо цілком прїзно.

А тепер до той "солї землї", якую являють ся визначні заступники культури, як на подї знаня так і штуки. Інтелїгенція на сьому подї набїрає особливого характеру. Тут вїстають люди дїсно понад свої особистї та груповї інтереси наслідком чи то їхнього безпосереднього талану чи остроти аналізї або глибокї синтєзи. Звідсїля прїйшли до нас: Маркс, Енгельс, Лясалї і Ленїн. І ми можемо з радїстю ствердити, що не бракує пророків, котрі звертають свої обличчя нашому сонцю. Згадаймо лише на найбільшого російського ботанїка Тїмїрязєва, котрий сходячи в могилу на вічний спокїй, дословно благословїв Ленїна і його діло. Згадаймо про горячі симпатї до ідей комунїзму таких людей як: найбільшого фізика наших днів Аїнштаїна, і найвизначнішого педагога Наторпа. Поглядно на становище, яке займають супроти нас такі свїточї ітернаціоналу ума і творчости, як Бєрнард Шо, Ромєн Ролан, Гєрї Барбїє і Анатоль Франс. Послухаймо милого, наповненого щїрїстю листа від типїчного провідника етично високшляхотної інтелїгенції як Ав-

густ Форель і т. д. і т. д. Коли вїдимо, як у серцях мїногладївної молодї, в артистичних і літературних кругах-експрїсїонїстїв у Німеччинї і всюди палає горяча симпатїя для революції, то дїяємо до заключєня, що інтелїгенція, котру вїйна розбила морально і яку вимучили обмови середних класів, отсі найвизначніші голови й найчутливіші серця, прїготовляють достаточний ґрунт до переходу на правдївий шлях.

Такї люди в Росії як Горький, Брусов, Сєрафїмовїч, Маяковський, котрі належать до рїзних напрямків, віку і осядів інтелїгенції і є провідниками цїлих гуртїв письменників, станули впрст під прапор комунїзму. Другї знова прїходять з ваганєм, але прїходять. Революцію прославляв в своїх епосах Бьлок, Марї Волошїн і перебуваючий поза Сов. Росїєю єгїпетський поет Іванов-Разумнїк, котрий являєть ся не лише представником інтелїгенції, але є представником інтелїгентно-мислївцїв взагалї. Се вказує нам на можливість, що чимраз новї інтелїгентські круги зближають ся прїнятія комунїстичного євангелїя.

Але на дорозї до нього є багато перепон. Ми не сумнїваємо ся, що перехід корїфеїв до комунїзму і зрозумїне з боку найкращих голов і сердець, головою тих, котрі мають артистичний талан, котрі — як здефініював великий Толстой — мають дар запалювати серця других, ми не сумнїваємо ся, що їх перехід на наш бїк буде мати сильний вплив на політику даної хвилї. А передовсім то був би вплив на молодї, якої частина все се на-строєна ворожо проти нас, а є яка ще дасть ся вилїчити від буржуазного трїла, яким се не дуже пересїкала. Я по-вторю, що є тут багато перепон: сильний індивідуалїзм інтелїгенції і її найкращих представників, її штучне то-бствостановлєня, її відраз до вського насильства, без якого однак революційна хїрургїя не може обїйти ся, і її зливанє наслідком руїнованя культурних цїнностей, що часами трапляють ся. Також брак сприту розговорити ся з новим слухачем, котрий тепер у нас в Росії наповняє театр, викладовї салї і бїбліотеки і незабаром буде встанї оглядати їх у цілому свїті. Перепону є також житєве розстроєнє, яке творить для них дуже тяжкі фізичні умови істнованя, і ще декілька непрїємних обставин, з яких не всі дадуть ся згадати і вичислити.

Ми далеко ще не встанї сказати, що ми зробили все, що бї тих кількохсот визначних заступників інтелїгенції так поставити, як потрібно, щобї звільнити їх від гнєту кривд сего розстроєнє; се тому, що на нас було звалено надто багато воєнних тягарів, а тепер стоїмо перед страшним господарчим розладом. Ми не мали часу нїмї спеціально займатися, як також і не було часу верстї планову пропаганду між прочою масою інтелїгенції. Але тепер, коли ми срядїм зї себе — прїнаймїмї на деякий час — тягар вїйни, тепер можемо вновї вїдати ся економічїм вїдбудовї й вірою, що тепер будемо мати час і средства, хоч в малому розмірї займатися боротьбою за інтелекти.

В сїй статї хотїв я лише дати приблизний образ рїзних верств інтелїгенції і виглядїв, які нам отворюють ся. Ми потребуємо інтелїгенції, потребуємо її на подї політехніки, господарства, освіти, а головнво потрібно нам її як континґента — що так скажу — державної агентури. Нам треба її дуже на подї штуки, яка в своїх найкращих частях велми у-шляхотное духа, є для комунїзму корисним елементом і в мїрї зросту нової штуки стане сильним асимілятором старо-го. Ми потребуємо інтелїгенції, яка нинї ще на жалї у сво-

їй переважній частї більше а-бо менше ворожа для нас. Нам тим більше дорогими є ті, котрі вже тепер шкїковито прїйшли до нас або находять ся в дорозї до нас, до комунїзму і тим важкї для нас докласти всїх зусиль, щобї як мога найбільше інтелектуальних сил бїля комунїзму, нової осї свїта, зібрати.

Тому неспотрїбним буде, прїтворенню свого рода "Ітернаціоналу інтелїгентів", жадати від них строїго прїдцизїонїстї комунїстичного чи марксіського думаня. Не треба ставити до них надто великих політичних вимог. Інтелїгентські елементи не зможуть дорости до той висоти дисциплїни і політичного зрозумїня, що пролетарїят. Треба пам'ятати, що червоний прапор, з яким інтелїгенція в чимраз до більшїх мас прїдлучуєть ся до нас, на-бере рожевої тїни. Булоб незрозумїлим ставити за високої жаданя-відносно їх теоретичного пізнаня або дисциплїни, пролетарської етикї і т. д. без огляду на їхню особливу

психологію ставити: "Або з нами, або проти нас". Нї: "хто є проти буржуазїї, той є за нами", се є гасло, яке треба покласти в основи Ітернаціоналу духових прїдцизїонїстїв.

Читач не смїє думати, що я дїсно пропоную паралельну організацію нашому Ітернаціоналу; бажаним булоб, якби міжнародні інтелїгенти, котрі до нас менш-бїльш прїдлучуєть ся, перекликали ся взаїмно, зїбрали ся може на якийсь конгрєс і перед цїлим свїтом проголосили проклїн буржуазїї, а нам привїт. Ми, І. Ітернаціонал, моглїб тоді виконати більш організацийний вплив у державному масштабі на тих людей, котрі являють ся особлившою частиною суспільности й ще довїроки будуть мати вплив на форму твореня суспільности. Тому то ті люди й є нам спотрїбними. Вони не є вїд нас відмежованї непрїхїдними прїдцїсами (як буржуазія або кулацьке селянство), але являють ся найблизшими сусїдами пролетарїату.

ДОГОВІР УКРАЇНИ І РОСІЇ З АВСТРІЄЮ.

Правительство Української Соціалістичної Радянської Республіки, репрезентованє **Михайлом Левинським**, Правительство Російської Соціалістичної Федеративної Соціалістичної Республіки, репрезентованє **Мячеславом Бронським-Варшавським** і Правительство Австрійської Республіки, репрезентованє **президентом міністрів Шобером**, — руководячи ся бажанєм служити справї миру між Україною і Росїєю а Австрїєю і взаїмним змаганєм сприяти обопільному розвиткови згаданих країв, заключають слїдуючу тимчасову угоду:

Артикула I.
Область діяльності існуючих вже обосторонних делеґацій в справах воєнополонєних розширюють ся в тім значїнню, що їм поручаєть ся оборону інтересів їхніх горожан. До обопільних делеґацій, котрі вїд нинї є уповноваженими представництвами Української Соціалістичної Радянської Республіки, Російської Соціалістичної Федеративної Соціалістичної Республіки і Австрійської Республіки, долучаєть ся торговельні представництва для ведєня господарських справ між їхніми краями.

Сї представництва мають свій осїдок у Відні, Харкові і Москві.

Представництва Української Соціалістичної Радянської Республіки і Російської Соціалістичної Федеративної Соціалістичної Республіки в Австрії уважають ся одиними представництвами української і російської держав в Австрії.

Артикула II.
Керівники сїх представництв мають прївїлїє і права голов акредитованих місїй. Інші 7 членів представництва користують ся прївїлїями і правами членів акредитованих місїй, оскільки вони не є горожанами держав перебуваня.

Відносно інших занятях у представництв осіб, котрі не є горожанами держав перебуваня, заїнтересованї держави зобов'язують ся поробити відповідні адміністративні заходи, щобї:

1. Про затриманє і арештованє їх негаїно повідомляти міністерство заграничних справ держави перебуваня, котре зї свого боку найпїзнішє до 24 годїн по затриманню чи арештованню повідомляє про се керівника представництва;
2. Сї особи як рівнож і членів їхніх родин звільняєть ся від публічно-правних трудових повинностей вського рода, як і рівнож і від військових та воєнних тягарів.

Артикула III.
Коже представництво по-добє про те, щоб представництво другої сторони отримало відповідні урядовї прїмїщення і щоб його керівник і управлїюваний персонал дістали відповідні помешканя. Далї правительство зобов'язуєть ся

спїдїдїтати при здобуванню необхідного для ведєня представництва матерїалу.

Артикула IV.
Австрійські представництва на Україні і в Росії мають право ввозити без мита і податків необхідні річи як для ведєня свого уряду, так і для утриманя своїх прїмїщєн, а так само і конєчні для проґодуваня свого персоналу харчевї засоби та необхідні річи. Дозвїл на вїз удїляєть ся українським і російським представництвам в краю постачаня по предлаженому зїставленню послєдок, яке мусить бути посвідченє в Австрії міністерством заграничних справ, а в інших краях тамошними австрійськими представництвами.

Артикула V.
Керівники представництв є акредитованї у міністерства заграничних справ краю перебуваня.

Артикула VI.
Представництва отримують слїдуючі консулярні права:

1. Оборону інтересів своїх горожан на основи міжнародного звичаю і права.
2. Видаванє паспортів, персональних вїзків і вїз.
3. Записи документів, включаючи і заповітні розпорядженя, потверджуванє урядових чи приватних підписів, вїдпечаткованє і завірванє автентичних перекладів і завірванє вїдписів документів.

Обидвї заключаючі договір сторони зобов'язують ся негаїно вступити в перєговори в справї заключєня угоди про посвідчуванє особистого стану і списуванє документів про одруженє.

Артикула VII.
Коже представництво має право на користуванє ся радіографїчними стайціями і публічними почтовими уладженями для вїльних урядових зносин зї своїм правительством і представництвами своєю правительства в інших краях в явній і шїфрованїй мовї, а крім того і на зносини курїєрами по окремїй дорозї.

Артикула VIII.
До заключєня договору, котрий засадничо регулює обопільні права горожан договірних держав, мають силу слїдуючі постанови:

1. З перебуваючими в Австрії українськими і російськими горожанами щодо їхніх осіб і власности належить поводити ся на основи міжнародного права і загальних австрійських законів.
2. Перебуваючі при заключєнню сїєї угоди на території У.С.Р.Р. і Р.С.Ф.С.Р. австрійські горожани як колишні воєнополонєні чи цивільно-їнтернованї отримують права, які впливають з Додаткової Угоди з вїнішого дня.
3. Австрійськими горожанами, котрі не є воєнополонєними чи цивільно-їнтернова-

ними, належить поводити ся на Україні і в Росії на основи декретів, які мають силу у відношенню до чужинців.

3. Австрійські горожани, котрі згідно з сєю угодою і виконавши законні паспортовї прїписи, їдуть на територію другої сторони, українське і російське правительства забезпечують непорушність усїєї їхньої як привезеної з собою, так і набутої на Україні і в Росії власности, оскільки набуванє і уживанє її відповідає окремим умовам з відповідними органами У.С.Р.Р. і Р.С.Ф.С.Р. Непорушність сїєї власности забезпечуєть ся окремими охоронними списками українського або російського правительства, оскільки проти власників охоронного листа не буде вимог на основи правних зобов'язань, в які вї вступили У.С.Р.Р. і Р.С.Ф.С.Р. по заключєнню сїєї угоди.

Артикула IX.
Австрійське правительство забезпечує українським і російським кораблям, а українське і російське правительства забезпечують австрійським кораблям у своїх територїальних водах і пристанях поводженє згідно з міжнародним правом. Оскільки отже українським і російським кораблям, котрі служать для торговельних зносин, австрійське правительство удїляєть як державним кораблям якїсь окремі прївїлїє щодо корабельного мита, українське і російське правительства забезпечують такі самї прївїлїє австрійським торговельним кораблям.

В кожїм однак випадку корабель одної заключаючої другої сторони в пристанях другої сторони можна робити відповідальним за такі грошеві вимоги з него, які стоять в безпосереднім звязку з сїм кораблем, як наприклад портвї податки, кошти направи, вимоги нагороди за корабельні сутчіки.

Артикула X.
Заклачуючі договір правительства негаїно роблять усї заходи для уможливленя скорого відновленя публічних почтових, телеграфїчних і радіографїчних зносин і забезпечєня сїх зносин окремими до-говорами.

Артикула XI.
Австрійські представництва на Україні і в Росії через свої торговельні представництва обороняють господарчі інтереси Австрійської Республіки та її горожан.

Українське і російське торговельні представництва в Австрії, яко державні торговельні органи для правних зносин на австрійській території, уважаєть ся легїтимацийними і зобов'язують ся українським і російським правительствам. Сї останні признають для себе обов'язуючим усї правні вчинки, поробленї або керівниками представництв або керівниками торговельних представництв або нарештї уповноваженими довіреними особами одного з сїх керівників.

Артикула XII.
Українське і російське правительства зобов'язують ся заключаєти з австрійськими горожанами, з австрійськими фірмами і австрійськими юридичними особами на території У.С.Р.Р. і Р.С.Ф.С.Р., як рівнож і на злучєнних з ними одним імпортно-експортним пляном державами, правні умови лише з третейськоудовими застереженнями. Для заключєних в Австрії правних умов та їхніх господарських наслідків українське і російське правительства підпорядковують ся австрійським судом і виконавчим властям, але лише оскільки, оскільки мова їде про зобов'язаня, впливаючі з правних умов з австрійськими фірмами і австрійськими юридичними особами, заключєних по закїченню сїєї угоди. Українське і російське правительства лишаєть ся право третейськоудових застережень і при правних умовах, заключєних в Австрії.

Зрештою власности українського і російського правительств в Австрії належить

звичайна охорона на основи міжнародного права. Зокрема у всїх не обнятїх сїм артикулах випадках вони не підлягають австрійським судовим і виконавчим властям.

Артикула XIII.
Представництва заключаючих договір сторін мають право прїтягати для переведєня своїх господарських задач потрібних знатоків справи.

Докладно обоснованї пожаданя прїпущєня знатоків справи вносить ся центральними властями представництву другої сторони держави; їх подагоджуватимєть ся з особливим прїспїшенєм.

Артикула XIV.
Представництва заключаючих договір сторін і занятї у них особи в своїй діяльності мають строґо обмежувати ся вказаними їм сєю угодою завданями. Зокрема вони повинні стримувати ся від вської агїтації чи пропаґанди проти правительства чи державних установ держави перебуваня.

Артикула XV.
До заключєня майбутнього торговельного договору ся угода має бути основою господарських зносин заключаючих договір сторін і її повинно ся розумїти в дусї обопільного змаганя до сприяння розвитку господарських взаємин.

Артикула XVI.
Ся угода, ориґіналом котрої є український, російський і нїмецький текст, потребує для вступленя в силу ратїфікованя її заключаючими договір правительствами, про котре повідомляєть ся, в формї дипломатичних нот. Вона вступає в силу з днем обопільного повідомленя про її ратїфікованє.

Сю угоду кожда сторона може вивопїсти в шестимїсячний рєчєнєщє.

Коли вивопїденої угоди не замїнить ся іншою угодою, то кожда з заключаючих договір сторін має право по скїченню часу вивопїдженя призначити комісію з п'яти членів для лїквідациї вже розпочатих торговельних справ. Члєни сїєї комісії є агентами недипломатичного характеру і мають по-ладити лїквідацию справ найдовше протягом шести місяців по скасованню сього договору.

На доказ сього уповноваженї обох сторін підписали сю угоду і приклали свої печатки. Виготовлено в трох ориґіналах.

Вїдєн, 7. грудня 1921.
Бронський-Варшавський,
М. Левинський,
Шобєр.

УКР. ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ.
Представництво Українського Червоного Хрєста в Чехословаччинї, щобї зясувати сучасний стан головної управи Українського Червоного Хрєста на Україні, подає слїдуюче:

Шодо сучасного стану головної управи, то вона стоїть так:

Декретом В.У.Ц.В.К. статут головної управи Українського Червоного Хрєста, як члєна Міжнародного Червоного Хрєста, визнанїй непорушним. Для поліпшеня звязку Українського Червоного Хрєста з населєнем і для допомоги його праці, в головну управу введєні представники громадського характеру організації (Профспїлок та Комїтетів незаможних селян); при чому на загальних зборах усїх представників згідно з статутом Українського Червоного Хрєста, головна управа була перевїбрана в слїдуючому складї: голова управи Іванів Андрїй Васильович, заст. голови Лїпнїченко Плятон Константинович члєни управи: Холодний Ілля Іванович, Дєшевїн Константин Михайлович та Златківський Давид Григорович.

Напрям діяльности товариства Українського Червоного Хрєста залишиєть ся таким самим, яким був на протязї трох роков, себто аполїтична гуманїтарна допомога населєню України.

Головна управа зараз мїстить ся в Харкові, а в Київї є її філія для Правобережя. Зараз головна управа організує широку допомогу голодуєчому населєню України та Росії, при чому її діяльність в сьому напрямку головним чином прїводять ся на території самої України. Головна управа весь час без перерви володїє своїм майном, при чому майно се в її безумовному розпорядженню находить ся і зараз. Так само і капїтали Українського Хрєста нїким не конфїскованї.

Шодо установ Українського Хрєста частина їх залишиєть ся в його розпорядженю, а частина передана урядовим органам охорони здоров'я для найбільш доцїльного використання. Зараз Український Хрєст в своєму розпорядженню декілька інститутів медико-санїтарного характеру; при чому в сьому відношенню діяльність його розвиваєть ся в бїк боротьби з туберкульозом, яна охопила великі шари дїтячого і дорослого населєня. Крім сього Український Хрєст зараз улаштує на території України 40 харчевих пунктів для голодуючих дїтїв, як і місцевого населєня, так і вїткачів з голодних губерній. В установах Українського Хрєста маєть ся в дїтячих кваліфікованих сенаторїях бїля двї тисяч сухотних хорїх; які не вважаючи на важкий загальний економічний стан, користують ся всіми можливими засобами лїченя і догляду. Крім згаданого Українського Хрєста організує цїлий ряд медико-санїтарних установ промислового типу, що дасть можливість постачати населєне деякими примїтивними річима санїтарїї та гігієни. Як і ранїш так і зараз головна управа Українського Червоного Хрєста, як націю нальнє товариство, прагне до сього, щобї вїйти в мїсію Міжнародних Червоних Хрєстів, при чому в сьому напрямї нею вживали ся і вживають ся всі можливі заходи. На жалї, міжнародна ситуація до сього часу не давала можности тісного та постійного звязку з Комїтетом Міжнародного Червоного Хрєста, але зараз вона покладає великі надїї на ті симпатїї та почутя, які все знаходив Український Хрєст з боку Міжнародного Комїтєту Червоного Хрєста.

Необхїдно завважити, що нїяких перешкод з боку уряду У.С.Р.Р. для прїїзду на Україну представників Міжнародного Червоного Хрєста для аполїтичної червонохрєстної роботи не маєть ся, про що було післане повідомленє згаданому Комїтетови.

Що торкаєть ся закордонних представництв, то головнво управу Українського Хрєста були післані телеграми:

"Бєрлін, головна управа Нїмецького Червоного Хрєста. Головна управа Українського Червоного Хрєста повідомляє, що вона не має в Бєрліні нїяких представників. Ткі мають у короткому часї прїбути до Німеччини як уповноваженї представники Українського Хрєста, а всї теперїшні мандати на Нїмецьку уважати недїяльними".

Другє повідомленє післав Український Червоний Хрєст і в Польщу такого змісту:

"На території Польської Республіки нема нїяких представників Українського Червоного Хрєста і що такі будуть установленї з прїбутом нашого уповноваженого представника".

Таким чином нї в Німеччинї, нї в Польщі нїхто не має права виступати від іменї Українського Червоного Хрєста.

Уповноважений Представник Українського Червоного Хрєста в Чехословаччинї:

М. Левинський.

Побїда вуглекопів в Чехії.
Страїк вуглекопів у Чехословаччинї закінчив ся повною побїдою робітників. Працю піднято дня 9. грудня. Пересїчний зарок буде вносити 58 чє. роб. Договор важний до кінця сїчня 1922 р. і до того часу мусить бути заключєний новий колективний договір.

В страїку брадо участь 50.000 вуглекопів.

